

indsats, jfr. forslaget § 5, stk. 4, hvorefter kommunernes deltagelse i udgifterne kan fastsættes som vilkår for statens ydelse af tilskud.

Ved den nærmere udformning af tilskudspraksis på det her omhandlede område bør den nuværende provisoriske tilskudsordning, der bygger på takstbetaling i enkelttilfælde i henhold til forskellige lovbestemmelser, afløses af en enklere ordning med egentlige institutionstilskud på nærmere fastsatte vilkår. I øvrigt må praksis vedrørende ydelse af tilskud og lån fastlægges under medvirken af det i § 16 foreslåede samordningsudvalg vedrørende revalidering, for hvilket alle sager, hvori der rejser sig spørgsmål om tilskud til revalideringsinstitutioner, af hensyn til koordineringen må forventes forelagt allerede på det planlæggende stadium.

For så vidt der allerede har fundet en vis type-dannelse sted blandt revalideringsinstitutionerne, vil visse retningslinier for udformningen af kommende tilskudsordninger dog kunne skitseres.

Til institutioner, der indenfor et lokalt område påtager sig en kortvarigere optræning og oplæring af erhvervshæmmede og ikke væsentligt adskiller sig fra de optræningsværksteder for erhvervshæmmede, der modtager tilskud gennem arbejdsministeriet af beskæftigelsesmidlerne, vil det formentlig være rimeligt at følge nogenlunde samme praksis for tilskud, som hidtil er fulgt af arbejdsministeriet. Denne praksis går nærmere ud på, at der i almindelighed ydes et driftstilskud på 75 pct. af arbejdslønnen til de erhvervshæmmede og 50 pct. af arbejdsledernes løn, dog kun indtil 75 pct. af underskudet. Som etableringstilskud vil kunne ydes indtil 50 pct. af udgifterne til særlige installationer og maskiner.

Såfremt der endvidere i tilslutning til de større kommunale sygehuse måtte blive oprettet særlige arbejdsklinikker, hvor patienter på efterbehandlingsstadiet kan blive undergivet en arbejdstilvæning og -optræning, må tilskuddet fastsættes til en sådan størrelse, at det kan virke som et incitament for et initiativ på dette område, hvorved sygehuslovens tilskudsregler må tages i betragtning.

Til institutioner, som varetager særlige opgaver på revalideringsområdet, vil det kunne være rimeligt at yde statstilskud efter gunstigere regler, eventuelt således, at staten påtager sig det fulde økonomiske ansvar.

Ved godkendelsen af tilskud og lån i henhold til denne bestemmelse er det hensigten at fastsætte nærmere vilkår vedrørende virksomhedernes ledelse, optagelse, henvisning, aflønning m. v.

For tiden indtil en eventuel godkendelse af støtte i henhold til § 5 foreligger, vil det være nødvendigt

at træffe en overgangsordning for bestående institutioner, der modtager takstbetaling, og der er derfor i § 21, stk. 3, medtaget en udtrykkelig bestemmelse om, at socialministeren efter forhandling med samordningsudvalget fastsætter, i hvilket omfang disse institutioner fortsat kan modtage de hidtidige tilskud.

#### Til § 6.

Bestemmelsen afløser for så vidt angår hjælp til den enkelte erhvervshæmmede til oplæring, uddannelse m. v. dels folkeforsikringslovens § 60, stk. 1, dels den tilsvarende bestemmelse i forsorgslovens § 30, stk. 2, om hjælp til ikke-forsikrede og personer, der er erhvervshæmmede af andre grunde end fysiske eller psykiske lidelser.

Oplæring m. v. på revalideringsinstitutioner, der modtager driftstilskud i henhold til § 5, falder uden for bestemmelsen, idet udgifter ved oplæring på disse institutioner forudsættes afholdt af de pågældende institutioner som tilskudsberettigede udgifter.

I forslaget § 6, stk. 2, er det, for så vidt angår hjælpen til socialt erhvervshæmmede, foreslået, at de sociale udvalg fortsat træffer afgørelse og yder hjælpen. Der er herved taget hensyn til, at der i disse tilfælde er tale om at træffe afgørelse ud fra et skøn over sociale forhold, som det må formodes, at de sociale udvalg har særligt kendskab til, ligesom det ofte vil forekomme, at de sociale udvalg i forvejen har forbindelse med de pågældende. Det er dog foreslået, at udvalget, forinden afgørelse træffes, skal indhente erklæring fra amtsrevalideringskontoret, der vil have særlige forudsætninger for at kunne bedømme pågældendes erhvervs-mæssige muligheder.

Ved forslaget § 6, stk. 3, er der med henblik på principielle retningslinier givet socialministeren beføjelse til at fastsætte nærmere regler for hjælpens ydelse. Den i samme bestemmelse nævnte mulighed for at decentralisere invalideforsikringsrettens beføjelser, jfr. den lignende bestemmelse i folkeforsikringslovens § 60, stk. 10, er tænkt anvendt til i vidt omfang at lægge beslutninger om hjælp efter denne bestemmelse ud til amtsrevalideringskontorerne eller eventuelt til de institutioner, ved hvilke oplæring m. v. finder sted.

#### Til § 7.

Med henblik på at afhjælpe pågældendes egen og hans families trang under optræning, oplæring m. v. foreslås der tilvejebragt hjemmel for ydelse af hjælp i den omhandlede periode efter tilsvarende retningslinier som den hjælp, der efter forsorgslovens § 263 kan ydes til tuberkulose- og polioramte.

Trang i de omhandlede situationer har efter de